

Varför ska man be?

Bidrag från Staffan Ljungman
2006-01-01

(svar till Robert) Du tror på Gud, men förstår inte varför man ska be. Tackar Gud gör du, men varför ska man ”besvära” honom med egna och andras behov, när han ändå vet allt? Ja, det är sant att Herren älskar oss och vill vårt bästa. Men han vill också komma i kontakt med varje människa. Och kontakten med honom kallas bön. Om vi inte ber så finns det risk att tron stannar i hjärnan och aldrig når hjärtat (=känslan). Vi kan ”tro på Fadern, Sonen och den Helige Ande” som en teologisk sanning, men en sådan tro kan bli kall och död. Vi måste stå i en levande relation till Gud. Även om vi inte för stunden har några speciella behov, så kan vi ändå samtala med Gud. Precis som när man ringer en riktigt god vän bara för att prata lite. Efter en stund frågar kanske vännen: ”Ville du nåt särskilt?” Och då får jag svara: ”Nej, jag ville inget särskilt – jag ville bara höra din röst.” Den sortens bön kan vi alltid ha igång. Annars dör tron av brist på näring. En gång sa Jesus till en sjuk människa: ”Vad vill du att jag ska göra för dig?” Han kunde ju se rakt in i en människa, han visste naturligtvis vad den här mannen behövde. Men han ville höra honom säga det. Han ville handla som svar på bön. Och det vill han än idag, men vi får ju inte veta vad han vill göra om vi inte frågar honom. Jesus sa också: ”Bed och ni skall få, så att er glädje blir fullkomlig.” Visst blir vi glada när vi får vad vi behöver utan att ha bett, men ännu gladare blir vi när vi får svar på våra böner. Då ser vi ju att relationen med Gud är levande. Bönen är viktig, men orden är inte viktiga. Det är inte för våra många och fina ords skull som Herren hör vår bön. Det går utmärkt att be helt utan ord, att bara vara stilla inför Herren. Se Jesu undervisning i Matt 6:5-13

Hälsningar i Herren